

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor.
Negyedévre 2 kor. 60 fill. = Egyes szám ára 10 fillér.

Főszerkesztő:
Dr. Böhm Aladár.

Felolvasó szerkesztő:
Dr. Fuchs Lipót.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, P6-utca 37-ik szám.
Hirdetéseket felvevő kiadóhivatal.

Bontuk le a színházat!

— Válasz —
az «Eperjesi Lapok» közlője «Indítvány»-ra.

Bontuk le a színházat! Ez a csatakiáltásnak beillő jelszó hangzott el helybeli lap tarsunk legutóbbi számának hasábjain. A színház földszintjét kávéházaknak, az emeletet szállodának kell átalakítani, — fűzi tovább eszmenetét az «indítvány»-nak címzett vezércikk. Eminens közérdekről, városunk kulturális életében elsőrendű fontossággal bíró ideáról lévén szó, kötelességünknek tartjuk az «indítvány» érdeméhez hozzájárulni, a felvetett eszme életképességéről a legöntelenebb objektivitással terén állva, nyilatkozni.

Az «indítvány» közvetlen oka — az előttünk ismeretlen cikkirő állítása és érvelése szerint — az eperjesi közönségnek a színjátszás iránt tanúsított állandó közönye, a hivatásos színművészet pangása, mostoha sorsa. Direktort és színtársulatot városunkban nem pártolnak, érzéketlen a közönség a színművészettel szemben. Ennek az okszéri következménye, a vezércikkirő által leírt túlságosa, racionális megoldási módja: bontuk le a színházat...

A színház a kulturális fejlődés, a nemzeti művelődés és a hazafias érzelmek felszentelt hajléka. Thália csarnokában a nemzeti kultúra meleg otthonra talál. Nem igaz az, a mit a szóban forgó vezércikk bevezető sorában állít: «Elmúlt már az az idő, hogy a műveltség kiváló tényezőjének s a hazafiság oltárának tekintésű a színpadot». A kulturális fejlődésnek, a nemzeti művelődésnek nincsen betetőzése, nincsen határa és nem követhetjük be soha az az időpont, a mikor a kitűzött végcél megvalósításáról, a nemzeti munka befejezéséről szólhatnánk. A nemzeti művelődésnek vezérszilaga a vég nélküli való tökéletesedés, a fáradhatlan haladás, előrenyomulás a kulturális fejlődés végtelen útjain. Az emberi gyarlóság, a fogyatékos emberi képesség ez utakon előáradhat, megérthetők, de a teljes és véges diadal kiküzdési sohasem fogja.

Téves és helytelen tehát oly nézet, oly felfogás, hogy a kulturális fejlődés egyik elsőrendű tényezője, egyik kiváló eszköze: a színpad, a színművészet hajléka ma már nem szolgálja ama célt, melyet a multban szolgált. A színművészet ma is, mint régen, mint mindig, a nemzeti művelődés kiváló faktora. És ha-

zánkban különösen hervadhatlan érdemei vannak, művelődéstörténeti jelentőségű aranybűfikkkel van Klio könyvébe bevezette Thália önzelen, gyakran kimondhatlan szendvedéseket, nélkülözéseket tűrő, a nemzeti művelődésért küzdő, bolyongó papjai a nemzeti művelődés oltárán a hazaszeretők örök mécsét őrzik és ápolják. És kétszeresen fontos és megbecsülendő nemzeti missziójuk itt nálunk, vármegyénkben, városunkban, ahol a különböző retrograd áramlatok közepette a magyarság védőbástyáinak leghebbebb védelmezői. Terjesztik a nemzeti érzületek magasatos eszméit, hirdetik az «örök emberi» igéit azokról a deszkákról, melyekről a művészet segítségével a leghatározhatóbb, a legkövetlenebb módon érhető el az ideális cél és melyeken részükre, sajnos, csak nélkülözés, gáncs és csalódás terem.

Városunkban a kulturális intézmények vajmi csekély számban vannak. Nagy áldozatok árán felépült a városi színház, egy régi, rég ohajtott terv megvalósult. És most alig huszonöt év múlva a színművészetnek szentelt csarnokok fölött felhangzik a csatakiáltás: bontuk le a színházat!

Nem, ne bontuk, ne bántsuk a színházat. A színművészet templomához szentségtelen kezekkel nyúlni, a templomot lerombolni, falait ledönteni — vandal kegyetlenség, szentségtörés, a kultúra arcucsapása volna. A mit egy negyedszázaddal ezelőtt, a nemzeti művelődés, a város szellemi zivonálnak emelése, az intellektuális fejlődés okozta szükséglet kielégítése érdekében az esztétika, a művészet ihletétől felbuzdult, áldozatra kész, ideális gondolkodású férfiak alkottak, — ne törjük azt össze barbár, hivatalon kézzel. Ha alkotni nem tudunk — rombolni nincs jogunk! Ha a haladás, az ambiciózus alkotás, kulturális fejlődés virágos útjain előrenyomulni képtelenek vagyunk — legalább ne süllyedjünk a tudatlanság, a barbarizmus örvényébe.

A legkisebb, legégyetlenebb városkának is az ambíciója, törekvése, hogy a Múzsáknak állandó hajlékot teremtsen. A város szellemi nivójának jóformán előfeltétele, hogy színháza, állandó, természetesen berendezett színpada legyen. A mi a gyermeknek és az ifjúnak az iskola, az a felnőtnek, a létért

folytatott küzdelemben önállóságra teremtett embernek a színpad. Ez az élet iskolája. Ennek is nevezik. És helyesen. Oda jár megpihenni, szórakozni és művelődni az ember. Tanulni s az élettapasztalatokon átszűrődött igazságokat megismerni. Erény és vétek, hiba és botlás, gáncs és dicséret tetet öltve, plasztikus alakban onnan, a színpadról hirdeti a maga jelmondását. A színpad tanít, gyönyörködöt és nemesít.

És íme, akad egy eszme, melynek az a kimondott célja, hogy Thália istennőt elűzze, elkergesse otthonából, hontalanná, hajléktalanná tegye. Csak azért, mert a színpártolás Eperjesen elégtelen. Csak azért, mert a színművészetnek mostoha a sorsa városunkban. Csak azért, hogy a Múzsák felszentelt helyén — étterem, szálloda és kávéház legyen!...

Önkéntelenül eszembe jut az ókor Spártájának egy törvényileg szentesített szokása. Spárta csak teljesen egészséges, ép testű, hibátlan szervezett polgárokat ohajtott. A ki nem volt az, a melyik csecsemő valamelyest testi hibában szenvedett, odahurcolták a tarpeji sziklához és a gyöngte szől — lezuhant a feneketlen mélységbe. Így azután az élők mind életképesek is voltak.

A színművészet és színpártolás beteges tüneteket mutat városunkban. Szinte kételkedünk kell életképességében. A felvetett eszme szerint tehát öljük meg, taszítsuk le a gondolatok tarpeji sziklájáról!

Oh nem ez a mód, nem ez a megoldás. Ha tikkasztó nyári nap perzselő sugara hervadást hoz a virágra, úgy ezt öntözni kell és ismét feléled, virágos lesz. Rossz kertész az, ki a virágot ilyenkor tövével lemetszli. Rossz orvos az, ki a beteget mérgegel akarja — gyógyítani. Ha tehát Eperjesen a közönség közönyt mutat a színművészet iránt, úgy a megoldási mód nem az, hogy — a színházat leromboljuk, hanem: törjük meg a közönyt!

Igaz az, hogy az eperjesi közönségnek a színművészet iránt való érzelme majdnem kihaltunk látszik. Valóságos lethargikus álom ez, melyből csak egy-egy műkedvelő előadás alkalmából ébred fel. A hivatásos színművészet nem érdekli közönségünket. Ujdonság, premér, reklám mind kárba vész; az «ezerszemű» Caesart hályog iltte meg. Amde ezen, különben is csak

időleges — átmeneti jellegűnek tekinthető közöny nem szolgálhat indokul arra, hogy a színművészet ellen merényletet kövessünk el. A hiba a közönségben van. Tehát a hibát is ott kell gyógyítani, orvosolni, kiküszöbölni.

Társadalmi akciót kell indítani a színpártolás érdekében! Álljanak össze azok, kik tekintélyük, pozíciójuk révén vezető szerepre hivatvák városunkban. Tapasztaljuk, hogy kevésbbé nemes, ideális, kevésbbé nemzeti és kulturális célok megvalósítása sikerült városunkban egyöntetű, közös eljárás, társadalmi akció révén. A színművészet megérdemli a csekély fáradságot és az aránylag csekély anyagi áldozatot, a mivel az egyik kapcsolatos volna.

Ki jár városunkban színházba? Tisztelet a karzati közönségnek. A közönség, a cseledeleány elhozja a maga pár krajcárját, feláldozza a színművészetért, pedig nekik a gyöngy áldozat ez, mint uruknak az a forint. De az úri-családok nem járnak. Mondják, hogy Eperjes a «Tarca-parti Athene», annyiben az intelligencia. Szegény Athene, sok benned a bagoly és a mi vele jár, a kötsétség!...

Kétségtelen, hogy városunkban nagy számban van az úgynevezett intelligens elem képviselve. Sok a kerékesség, iparos. Sok a tanár, közhivatalnok (állami, vármegyei és városi), sok az ügyvéd, orvos stb. Ha ezeknek csak egy huszardrésze színházlátogató volna, szűfalóság megtelnék minden este szegény, lerombolásra szánt színházunk. De ők nem jönnek, csak kritizálnak láthatlanba — színezés és színtársulat fölött!...

Egészséges, erélyes, őszinte társadalmi akció kell ide; ez segítene. Járják be az úrasszonyok az egyes intelligens családokat, álljanak össze, buzdítsanak, igyekezzenek híveket toborzani, és nagyobb, dicsőbb lesz az érdemük, ha ilyéket siker érnek el, mint az az érdem, a melyet általában gondolnak elérhetni, hogy mint műkedvelők — bekontárkodnak a színművészetbe, hamisan deklarálva a színpadot és toleilletet mutogatva.

A fennálló páholyrendszert pedig meg kell szüntetni. Bármilyen áron, de feltétlenül. Abderai állapot az, hogy egyes családok különös előjogokat élvezzenek a színdirektor rovására, sőt egyesek tönkretételével. Mutassák meg e családok, hogy a mű-

vészt oltására ők is képesek áldozatokat hozni. Mondjanak le az igazságtalan előjogokról a közérdek szempontjából. Ha valahol, úgy e tárgyban van helye az öntelenségnek. A liberális fel fogásat melyen sérti e középkori intézmény és kétes világot vet az előjogokhoz göröcsven ragaszkodókra Vagy műpártoló az a néhány család, a ki ez előjogokat gyakorolja, vagy nem. Ha nem — nagyobb megérőltetés és áldozat nélkül mondhatnak le rólok. Ha igen — úgy kell, hogy ne megjelenésükkel, de anyagilag pártolják a szintársulatokat és épp úgy megfizessék a műlvezet árát, mint az a színházlátogató a karzaton, az erkélyen vagy a földszinten.

Csak némi áldozatkészség tehát, a tulajdonpáholy-rendszer megszüntetése, és városunkban a szimulvészt ismét felvirágozt, újra feléled. Intenzívebb szinpártolások esetén a szintársulatok anyaga is jobb, megfelelőbb, a színjáték is művészebb, élvezetesebb lesz.

A mi pedig a színházépület mai berendezésének „életveszélyes jellegét” illeti, úgy éppen legilletékesebb helyről vett értesítés szerint szakértőileg megállapították, hogy az épület és berendezés a tűzrendészeti és biztonsági kívánalmakkal megfelel. De ettől eltekintve, ha tényleg felmerül a javítás,kiegészítés szükségese, úgy ezt elégezni kell; szóval: javítani, fentartani, de semmiképpem — rombolni...

Kávéházunk van elég Eperjesen. Tán sok is. Színházunk csak egy van. Ezt tartjuk meg, őrizük, gondozzuk, mint a művészet felszentelt templomát. Maradjon az „inditvány” annak, a mi: egy torzult eszme. Mert ha valamikor egyetlen színházunk csomaként szentségtelen kezek összerombolnak, megfosztva bennünket a kulturális fejlődés e hatalmas tényezőjétől, romba döntve művészetet,

felvilágosodottságot és haladást, úgy Eperjes városa a nagy nyílvanosság előtt a közvélemény szinpadán a maradiság, neveléséges kicsinyesség és barbár fel fogás bohócszerepre volna kárhoztatva, menthetlenül és örök időkre, mert a ki az élet szinpadán válik neveltségessé, nyílt színen marad mindvégig és nem gördül le sohasem reája a jövőv feledés függönyei!

Dr. B. A.

Bocskay.

— Bocskay-ünneply Eperjesen. —

A bécsi béke háromszázadik évfordulóját íme megtisztult közélet és a politikai újraszületés közönségi Magyarországon a midőn kegyeltes áhitattal hódolunk meg Bocskay nagysága előtt, elmondhatjuk: mi is küzdöttünk a szabadsáért és megadottak nemzedékünknek, hogy egy-egy lépéssel előbbre hatoljan. Ujjongó májusi dalok, szinugárban koválygó fecskek, a tavasz egész pompája közötti Bocskay emlékeztetés, és a természet megújulodásának elragadó keretében egy ünneplő nemzet egységes összetartással találkozik a hős tiszteletében, a szabadság lelkes szeretetében. A kard, melyet Bocskay forgatott, nem műzeumi tárgy a magyar nemzet ereklyeházában, hanem élő fegyver a még egyre zajló nemzet küzdelmünkben. Ez a kard háromszáz esztendő óta egy perccig sem pihent hüvelyében, hanem egyre villogott a szabadság szent harcában, mint hagyományos védőpállosa a magyar függetlenségnek. Ez a kard sohasem támadt, hanem mindig csak az övédelmen szent harcok vívta nemzetünk ellenéig ellen.

Vajha megpihenhetne végre e kard hüvelyében, hogy a beállott béke és nyugalom áldásos jegyében a biztos fejlődés útjára térhetne sokak zaklatott országunk!

Szerte a hazában lelkesen ünnepe-

lik a nagy férfi emléket. Az egész ország visszhangzik Bocskay nevével. A szabadságharcosok legjelzőjének, Rákócziának ősi fészékében, nálunk Eperjesen nincsen ünneplés. Elhalasztották öszre, a mikor Caraffa vértantú emléktáblájának leleplezésével és a jogász-zászló felavatásával egyetemben, e fényes és impozáns ünnepség keretében fog városunk közönsége is leróni a nagy szabadsághős iránt érzett odaadó kegyeletét. Hiszünk és reméljük, hogy ez a nagy ünnepség méltó lesz az ünneplőház és ünnepléthez egyaránt, hogy szép és impozáns lesz, hullámverése túlterjed a megye szűk határain, — országos jelentőségűvé emelkedik. Ha az előkészítőbizottság kellő széles alapokra fekteti a három ünnepséget, meg vagyunk róla győződve, hogy városunk öszszel szin helyre lesz egy fényes országos ünnepségnek és falai között tisztelet a haza szinjavát; városunk közönsége pedig ezeknek előtte tehet tanúságot hazafiságáról, a szabadság szentelészmeje iránt érzett önzetlen lelkesedéséről.

Gyógyeszereszek napja.

— Saját tudósítónktól. —

A Magyarországi Gyógyeszeres-Egylet nyolcadik járása szombaton tartotta Eperjes város tanácstermében éli közgyűlést. A közgyűlés — melyen 38 gyógyeszeres jelent meg — Magy Gusztáv elnök nyitotta meg Megnyitóbeszédében idővöetők a megjelenteket és eseeeltelte a közgyűlés célját.

A közgyűlés főképpen a gyógyeszerés és segédje közt viszony mikénti szabályozást tárgyalta, és elhatározta, hogy e tekintetben hozott határozatát a Magyarországi Központi Gyógyeszeres-Egylet közölni fogja.

A sátoralajhelyi gyógyeszeresek meghívására a közgyűlés elhatározta, hogy a legközelebbi közgyűlést Sátoralajhelyen fogják megtartani. A közgyűlés az elnök elnökségével ért véget.

A közgyűlés után a Gellért éttermé-

ben társasvacsorára gyűlték össze, melyen a gyógyeszeresek közül a helybeli öszszes orvosok is résztvettek. A társasvacsorán — melyen a legjobb hangulat uralkodott — számos pohárköszöntő hangzott el. A helybeli gyógyeszeresek nevében Molnár István mondott leendőle pohárköszöntőt; beszéltek még: Magy Gusztáv (Kassa), Widder Gyula (S. A. — Ujhely), dr. Ferberstein Márk, dr. Dunasoma, dr. Galostics Sándor, dr. Földi Manó, dr. Breyer Adolf, dr. Btró Henrik stb. A jökevő társaság a kora reggeli órákig maradt együtt.

Az E. T. V. E. győzelme.

— Kiküldött tudósítónk jelentése. —

Vasárnap, május 20-án délután nagy szabású és szépen sikerült atletikai mérkőzés rendeztet a Kassai Jogász Párt-Egylet az Eperjesi Torna- és Vívó-Egylet közreműködésével. A versenyt nagyszámú közönség nézte végig és az eredmények az E. T. V. E.-re nézve nagyon kedvezők voltak, mit az alábbiakban közölök eredmény bizonyít:

100-méteres síkfutás: Első lett Stepanko István, K. J. S. E., 2. Gamufl István E. T. V. E. 1d5. 11 meggyötöd mp.

Súlydobás: 1. Dojcsák Árpád E. T. V. E. 104.7 m, 2. Antal Pál E. T. V. E. 103.3 m, 3. Gutwein Főpál E. T. V. E. 100.4 m, 4. Kasser Sándor K. J. S. E. 99.9 m.

Távolgárok: 1. Fűzy Ábá K. J. S. E. 587 cm, 2. Gamufl István E. T. V. E. 578 cm.

1. angol-mű síkfutás: 1. Brugler Gyula E. T. V. E., 2. Palásthy Ernő K. J. S. E., 3. Rosner Emil K. J. S. E. 1d5: 49 egyötöd másodperc.

Diszkoszdobás: 1. Dojcsák Árpád E. T. V. E. 33.75 m, 2. Antal Pál E. T. V. E. 32.31 m, 3. Brugler Gyula E. T. V. E. 31.46 m, 4. Kasser Sándor K. J. S. E. 30.04 m, 5. Fűzy Ábá 29.95 m.

Magasugrás-ható csapatszereny: Győztes az E. T. V. E. csapata 880 cm-rel a K. J. S. E. 850 cm-rel szemben.

Legjobb versenyzés elsőik: Kmetky Lajos K. J. S. E., Dojcsák Árpád E. T. V. E. és Gamufl István E. T. V. E. 1.55 m.

500 m stafétfutás: Győztes a K. J. S. E. csapata az eperjesi csapatnál szemben. A kassaiak három méterrel nyerték meg a versenyt éris küzdelem után. 1d5: 62 hatomötöd mp.

Az atletikai számok között Kmetky Lajos főrelisk. tornatanár, a K. J. S. E. művezetője vezetése alatt szép gyakorlatot mutatott be a K. J. S. E. hatagú csapata nyújtón és korláton.

A fűzilásba-mérkőzés nyertje bajnokcsapat nagy fölénnyel eperjesi meg a kassaiak kezdők, de fejlődésükcs csapatával szemben.

TÁRCA.

A Pénz.

Irta Andor Gyula.

Ti apró, égi istenek!
Hatalmatok be semmis, be hazug!
Hódolva rám tekintetek:
Mert én vagyok az Igazság, az Út!
Én vagyok az örökforrású Fény,
Mégvaltó Messásza a szegénynek.
Az ész, erő, a szép, a jó én vagyok,
Enyém a Halál és enyém az Élet,
Rajtam nem győz hatalmatok:
A Pénz vagyok!

A Pénz!...
Urak urak!
Gyámoltalanok gyámoltó! A
Az éhesnek kenyert én adok.
Az embernek minden áldozatot
Az én oltárom szentelyében hoznak.
Engem áhítanak, értem imádkoznak.
Én tölem félnék, én utánam járnak.
A hol én vagyok, megnyehül a bánat.
Időlen-dőlig, örökötöl fogva
Én miattam öök véres robotba
A napot, az éjet!
Viharok, veszeltyek!
Támadnak nyomomban!
Én vagyok a Végzet!

A kegyetlen, álnok:
Annál, kit kerülök, —
A kegyes, jószágos:
Kinek kedvére járok!

A hulló könnyek milliója
Megtört szemekben én utánam sűr.
Szerepet én osztok: — ki tőr, ki szolgja,
S nekem hódol a dicsőség, a hír.
A szűz lány és ököcska, ölelése
Azé lesz, kinek én adom:
Én, én a Pénz, a szentésgés szentésgél!
A csudatévő örök Hatalom!

És én vagyok a megnyugvás, a Béke,
Velem tér hit a csüggedők szívébe.
És én vagyok az az isteni szikra,
A mely az Eszmét lobogásra szítja,
A mely felgyújtja az alvó zsarotok:
Hogy beragogyja az egész világot!

Ti apró, égi istenek,
Hatalmatok be semmis, be hazug!
Hódolva rám tekintetek:
Mert én vagyok az Igazság, az Út!
Én vagyok az örökforrású Fény,
Mégvaltó Messásza a szegénynek.
Az ész, erő, a szép, a jó én vagyok,
Enyém a Halál és enyém az Élet,
Nékiükem nincsen hatalmatok:
A Pénz, a Pénz vagyok!

Palika végrendelete.

I.
— Igen, elválnék, mert ez nem élet,
rosszabb a pokolnál is. Miért túrkj? —
kiabált az asszony s a nagy izgalomtól
vonaglott az ajka, szemé szikrázott, a
dühölt és a szép Adrienne arra úgy el-
torzult, hogy semki sem ismert volna rá.
A férfi, a nagy, erős ember, kin a leg-
újabb szabású redinget feszült, mozdul-
atlanul állott s csittgatta a szepögő kis
fiát, Palikát.

A gyermek keservesen pityergett és
hol az anyját, hol az apját kérlette:

— Ne tegyék azt!
— Kicsi volt még a gyerek, de már jól
tudta, hogy mi az az elválás. Szüleitől
talán többször is hallotta, mint az
«édesem», «kedvesem» becéző szavakat.
És a koraván Palikának nagyon rossz
sejtélmény voltak a válást illetőleg. Félt,
remegett tőle úgyánnyira, hogy a mikor
legutóbb nagybetű volt s a szülői kér-
tekt, hogy vegye az az orvossgót, azt
felelte az okos fűcska:
— Jól van, bevezsem, de ne vájlatok
el. — Palika meggyőgyült és addig szü-
netelt a civódás.
— Ha el akaraz válni, jó, én nem
bánom! Jobb is a válás ennél a cügnyé-

életnél! — szólt mégesen a törvény-
szék híres bírja: Csók Pál, a férj.

— Még ma elmegek! — válaszolt
az asszony, és hogy szabvány kellő súlyt
adott, maga után jón bevágta az ajtót.
A többi azután hamar jött. Másnapra
megérkezett az anyós és egy óriási pa-
kolás után hazavitte a leányt a kis fül-
váltó gyűtt.

Pedig valamikor de nagyon szerették
egymást Suk akadályján kellett meg-
küzdeniök: a rokonság mindkét részről
ellenzte hírbetűket, mert szörnyen indulo-
san harcolt azok. De hiába volt minden,
végre győzedelmeskedett a szerelem,
és az intrikus rokonnok várták az
előre megjöszöt fejleményeket. A ház-
ság első idejében úgyglátszott, hogy fe-
lesélesnek bizonyult a hozzátartozók
aggodalma.

Szerelmes csókok járták és rájuk bu-
lott a rózsaszín felhő, mely egészen el-
takaratta rossz tulajdonságaikat. Később,
mikor elszállott a mámor és az ünne-
p után jöttek a szokás, unalmas hétköz-
napok: folszott, hazakötött a rózsaszín
felhő és meglátták egymást a való for-
májukban. — Igaz, hogy a zivatork
elvonulta után megjöszött mindig a békét
jelölt szavárny, ezért fogadkozósk,
forró csókok alakjában.

Az E. T. V. E. 18 golt adott be a K. J. S. E.-nek

Ezzel a szépen sikerült verseny véget ért. Ezek után reméljük, hogy atlétaink a debreczeni országos tornaversenyen szépen fogják megállni helyüket.

Az E. T. V. E.-nek ezen újból sikerült reményét meríthetünk arra nézve, hogy a debreczeni országos tornaversenyen újból mint győztes fog kikerülni.

Megoldott határvíva.

Döntés a magyarok javára.

Említtettük volt már, hogy a galicziai vallásalap a maga számára bekebelezte a Lénártó község határházhoz tartozó 1400 négyzetöölj területet s azt körülbelül 30 év óta jogtalanul bírta. Be is fásította szépen fenyőfákkal, úgy, hogy a későbbi nemzedék rá se ismerhessen, hogy az valaha magyar birtok volt. Lénártó község már nyolc évvel ezelőtt lépéseket tett arra nézve, hogy jogos tulajdonára visszaszerezze. Örméll értesülünk, hogy az évek óta hűdöz határvíva nemcsak a lénártóiak, de egyszersmind országunkra nézve kedvelés elintézték nyert, a miert elismerés és hála illeti úgy a magyar kormány által kiküldött férfiakat, valamint az osztrák kormány által kiküldött bizottságban helyet foglalt lengyel tisztvéreinket.

Miután május 7-iken a két bizottság a határ kitűzéséi illetoleg megállapodni nem bírt, egyértelműen elhatározták, hogy a két állam közötti határvonal a legelőbb térkép alapján tűzendik ki. Két térkép állott a bizottságok rendelkezésére: egy magyar, 1853-ból, és a galicziai kataszternek 1846-ban hitelesített térképe. A határ megállapításánál az utóbbit, mint régebbit vették alapul — a mi ránk nézve szerencse volt, — mert a magyar térkép bizony a mi határnyunkra döntőre volna el a kérdést.

Miután a határvonal megjelölését pontok nem voltak, az országos háromszögöl-hálózatból kiindulva kellett a vitás határt kitűzni. A kitűzésre a magyarok részéről Kún Gyula háromszögöl cíj. mérnök, Galiczia részéről pedig Lukács, katasz. és cíj. mérnök lett megjelölve.

A két mérnök a munkát május 11-iken befejezték, a két ország bizottsága ismét összeült s miután a helyszínen eszközlött próbamérésekkel meggyőződött arról, hogy a vitás határ az 1846-évi térképek mindkét kormányának annak elfogadását megtehetőleg tüzetett ki, javaslataba hozta

és a határnak ezen pontok szerinti végleges megállapítását.

Ezen kitűzés folytán a régi határpontok szerint Magyarországhoz 1400 négyzetöölj, városfaluval beüllettel érdeklő terület visszacsatolott. A magyar bizottság tagjai voltak: Taky József alispán, Dóbiás Ede cíj. főmérnök, Szalkmány Géza, bárjai főszolgabíró és Kún Gyula háromszögöl cíj. mérnök. A lengyel bizottság tagjai voltak: Laross cs. kir. tartományi tanácsos, Lukács háromszögöl cíj. mérnök, egy érdeklővel egy egy tartományi cs. kir. főmérnök.

A kitűzés és a jegyzőkönyvek felvételét után mindkét ország bizottsága Fogarassy József lénártói r. kath. esperesplébános vezetésével hánzálfajlott össze, a hol kedélyes társasághoz, a lengyel és magyar barátságá elhangzott szép felköszöntők kíséretében, megültek az időmást és csak este fel oszlottak szét, szíves, barátságos búcsúvétel után.

Itt megjegyezzük még, hogy több oly terület van, melynek hovatartozásáról még sürösen kellene intézteni, mert az oly drágán elfoglalt és megtartott magyar földből egy talpaltnyalit sem szabad átengednünk a legjobb testvéreknek se.

Sz-ly A.-f.

== H I R E K. ==

* Nyugdíjazás. Ö Felsője *Hauptmann* Gusztáv századosnak végleges nyugdíjazása alkalmából az örmény címet adományozta.

* A kereskedelmi íst-szaktanfolyam III-ik évfolyama bevégezéséket az írásbeli vizsgálatok május 21., 22., 23. és 25-iken, a szóbeli vizsga pedig május hó 29-iken, kedden este 8 órakor fog *Jonás* János nyug. keresk.-akad. igazgató előnökte által megtartani. Az Eperjesi Kereskedők és Kereskedő ifjak Egylete, mint lentartó testület, ezen szóbeli vizsgák megírását az intézmény támogatja.

* A grávii választás. Vármegyének politikai köröknek figyelembe ezidő szerint Gálai Ferenc, úgy hívják, hogy három párt fog sikra szállani a kerületért. A függetlenségi párt *gör Desseoffy* Enik, alkalmatlan, jeltől jeltőlnek dr. *Gilic* Lipót kassai ügyvéd emlegetik, míg a több nemzetiesség emberei már javában korteskednek *Pifko* jelöltjük érdekében.

* Fényképezési sötét-kamarát rendezett be Cattarino Sándor fényképezési cikkeik és gépek raktára Eperjesen s azt

a t. amatőröknek — nem-vásárlóknak is — ingyenes használatra engedti át.

* **Legújabb!** A Magyar Tudományos Akadémia egyik üléstermében magpas este 5 órától 9 óráig ülésezett a kilences-bizottság, mely hivatal volt a Thököly-helmak ügyében határozni. A bizottság abszolút többségre *Kismárk* mellett foglalt állást s így a Thököly-helmak *Kismárk* kerülnek, hol a célra valószínűleg külön mauzóleumot építenek.

* **Alapszabályok jóváhagyása.** A kereskedelmi m. kir. minisztérium az Eperjesi Kertületi Betegsegügyi-pénztár 1905. augusztus 27-iken módosított alapszabályait f. évi 26,938/VI. szám alatt jóváhagyta.

* **A Sárosvárm. Gazdasági Egyesület igaz.-választásán,** úgyis mint vármegyeigazgató bizottság május 28-án, hétfőn d. u. fél 3 óráig a vármegyeigazgató kisteremben ülést tart, melyre az ig. vál. összes tagjai meghívta.

* **Az E. T. V. E. Deb. ezében.** Az E. T. V. E. Is-ő és II. filelapja-csapata naponta erősen trénozik a játékeken. Az E. T. V. E. ezen csapatjai minden erejűk megelvitik, hogy a már két ízben diadallal hazahozott vándorjátíj újból megszeressék. Az E. T. V. E. tornász- és fűlcsaldbacsapajti június 1-jén utasnak Debreczenbe az országos tornaversenyre.

* **Köszönetnyilvánítás.** *Reiztanben* Henrik úr és neje — kislényük elhunytá alkalmából — köszönetmegírás címűen 20 koronát adományoztak az eperjesi izraelita Nőegylet népkonyha-alapja javára Kegyes adománykért hálas köszönetet mond *az elsőnek.*

* **Valami az utcarendszéről.** Ez az a bizonyos téma, mely régi, magyar régi és mégis mindig új marad — a rend és a tisztaság. Vajon hán egyszer volt már alkalmunk az illetékes körök figyelmét felhívni olyan aprókés, de végeredményben mégis nagyhorderejű dolgokra, amelyek mindig-két észrevethettek volna, akár az utcalán tapasztalásunk tényleg töredéki közegek is. Így például hónapok óta vagyunk csendes szemlélői egy érdekes utcarendszert és köztisztasági intézkedéseknek. Régóta várjuk, hogy végre megszökik a szükséges intézkedések, de miután már beláttuk várakozásunk hálaaválóságát, előhozakodunk vele. Időnként látta, valamikor a mult ószón, vagy a kora tavaszal a fős- és mellékutakon esős időjárás alatt felgylémettel tengernyi kátyút mindenek örömeire az út szélére kapartatta

ki a városi hatóság, azután nagy bölcsen otthagya. A kátyú letelepedett, megszáradt, mind többet kapartak hozzá, nőt, nőt, úgy, hogy most például a Főúca szélén, a gyalogjáró mellett, egyes helyeken már valóságos hegyhátak emelkednek, az utcák pedig valójában egy igazi dombsíkkal képét nyújtják. Mindezekkel el kell még képzelnünk a mi kivándósokkal és gödrökkel sűrűn tarkított utcáriszleteket, hol esős időjárás alatt valóságos tavak és tengereknek mosolyognak a járdákhoz felé a barátságos sárdombok mellől és kész az — eperjesi csendélet (a pénzügylagosság előtt). De hát a városnak nem azért vannak rendőrei, hogy a rendre vigyázzanak, útbitosai és kaparói, hogy kaparják az utat. Jól van ez így is... Marad minden a régebbi!...

* **A budapesti vas- és fémpári kiállítás.** A május 19-iken Budapesten a városiért iparszernak megnyitott országos vas- és fémpári kiállítás jelentőségére való tekintettel és a kiállítás sikere érdekében a kereskedelmi miniszter kivételre megengedte, hogy a kiállítás megtekintésére Budapestre utazó vaskereskedők és vaskereskedelmi alkalmazottak, továbbá vas- és fémpári szakmabeli kisiparosok, iparosságok és munkások úgy a Budapestre, mint a visszautazásuk a m. kir. államvasutak és a kezelele által elő helyreldők vasutak tekintete jövő vonalain a szomszódós forgalmi viszonylatok kizárásával a II. kocsiosztályban III. oszt. egész-nemtegyekjék, a III. kocsiosztályban pedig II. oszt. felári nemtegyekjék utazhassanak. Az említett kiállítás budapesti bizottsága a jelentékos ügyjogvisultságának szigorú ellenőrzésé céljából a kedvezmény igénybevételére szolgáló igazolványokat csak azok részére fogja kiállítani, a kiknek ezíránt az illetékes kereskedelmi- és iparkamara útján a kiállítás bizottsághoz intézendő megkeresésénél a kereskedelmi- és iparkamara által hivatalosan igazoltatik, hogy a fent megjelölt ügyjogvisultságot egyik vagy másik csoportjához tartoznak.

* **Gyűjtő villám.** Seorskellemesi tudósítók írja, hogy kedden delután a villám egy parasztházba belélt, mely porrá égett. A falu népének sikerült a tüzet lokalizálni.

* **Halászi cikkeik nagy választékban kaphatók** *Thyess* Ármán dísmárói, gyermekjáték- és hangszerek-raktárban Eperjesen, Fő-úca 5.

Kiadja a szerkesztőség.

A férfi akaratos volt, szerettét a szávhöz ragasztók és az asszony is nemkülönb. Papp Adrienne sehogy se tudott az urának szófogód hitvese lenni. Ez volt a bajuk tulajdonképpen okozója.

Paika sültetése egy időre meghozta a családi békét. A szóváltak megfogytak. Az új anyát egészen felgolygatta az apróság és kevesebb gánsóli valót talált az urán. És a Paika nőt, újra nagyobb lett és mivel több testvéreket nem született, újra napirendelen tal a viszályokozások.

A kis gyermek mindig csak veszekedett látott, s az apja, anyja egészen megfedkezett róla, mert hisz összes gondjukat felgolygatta, az hogy minél többet osztogassanak egymásnak a nem éppen hízelgő kifejezésekkel.

II. A válás hamar megtörtént, a bíróság és engesztelhetetlen gylölelet mondta ki váló-ökét. Paika folyton az apját emlegette s az anya sehogyan sem tudta kis fiát megvisgatni. Paikának nagyon, nagyon hiányzott az apja.

Csók Pál nem nődött meg másodsor; elég volt neki a házasbánság. Teljesítette kötelességeit és élt a hitvárságban. Abban az időben jelentek meg azok a híres, feltűnő keltő jogi munkák. Olykor-olykor meglátogatta a kis fiút, de az is ritkán, mindössze havonként csak egy-

szér. És gyakran eszébe jutott az az élet, a mitől oly sok boldogságot várt. A nőket persze kerülte, — egyévt meggyölölte valamennyit!...

III.

Adrienne se igen dicsékedhetett, hogy sorsával meg van elégedve. — Eleinte akadt ugyan elég vigasztalója, de azok abban a tónusban beszéltek vele, a hogyan az elvált asszonyokkal szokás. S ilyenjaita dolgokra nem volt kapható. Paika folyton betegeskedett; borzasztó volt a szegény asszony helyzete. Élet azt a se leány, se asszony élelet, melynek oly kevés a boldog perc.

Magányos estein, mikor Paikalával együtt volt s a fűcska az apja után kerdezősködött, Adriennek úgy összezserült a szive a fájdalommal s bánta elhibázott szomorú életét. — Egy ókszokor feltehető magában, hogy visszamegy a volt urához, de búsúsége mindig megakadályozta abban s maradt minden a régeiben.

A városban, a hol laktak, pusztított a ragályos kór, mely gondoskodó arról, hogy a mennyiben elegendő számú anyagika legyen. Paika megkapta a betegséget s az orvosi tudomány nem segített.

Csók Pál táviratot kapott, melyben ez állott: "Jőjjön azonnal; Paika meghalt." Se több, se kevesebb. Az apa felgylőten rohant a gyermekehez.

IV.

Szomorú volt a viszontlátásuk; halkan köszöntötték egymást. A kandelaberek-től megvilágított szobákban szállott, szállott a tömjénfűt. A sok-sok virágalléteintartó ravatalon fekvő kis fiú olyan volt, mintha nem is lett volna halott, hanem csak aludt volna szépen, csendesen.

A férfi az asszony mellé állott s vigasztalni kezdte:

— Lásd Adrienne, úgy volt megírva, így kellett ennek történnie. Talán jobk is szegénykednek, mert hisz annyit szenvedett miattunk... — Göröcs zokogás volt a válasz és a komoly, émedett ember maga is könnyezett. Visszafojtott hangon, szinte szíve, beszégette. Talán attól félték, hogy meghajja a kis halott. — Mi vagyunk az oka, — szólt bándólag az asszony. — Az utolsó percben is magát hívta; talán akkor nem történt volna meg.

A sokat szenvedett asszony abban a mely gyászruhában olyan alázatosan látszott, a hogy a volt férjé tekintett. Nem volt már többé a dacos, búska Adrienne. Szóba került minden emlék, a mi Paikalával volt összefüggésben és csupa véletlenségből azokról a boldog időről is megemlékeztek.

— Adrienne! minek hagyott el? — sügta szerényhangúan a férfi.

— Hisz régi megbántam már. Most olyan boldogok lehetnének mind a hárman. — És irt tovább.

A gyertyák égtek, libegett-libogott a lángjuk és a füsttel összevegyült virágláng kibővítá tette a szoba levegőt. Az asszony a füllett levegőtől, vagy talán a nagy fájdalomtól elájult... Az ember pedig karjaival fogta fel az elalélt nőt. Szorosan, szerelmesen tartotta ölében s aztán az oly régóta vágyott csókjuk elcsát a halottas szobában.

— És a kis halott, mintha csak ezt akarta volna, mosolygott édeseden. Hisz meg-találták egymást a szűle, a kiket oly nagyon szerettek.

— És csak most mondtá meg Adrienne a kis fiú utolsó üzenetét: — Mamuska, szeresd az apukámat! Légy jó hozzá és legyetek mindig együtt. Szent lett előltük a kis fiú végrendelete, hiszen az életében sosem tettek az akaratá szerint. A temetésén már karongfoga egymáshoz simulva voltak. Elválasztotta őket ugyan a törvény, de a közös nagy csapás által szíveik találkoztak. Találtak egymás új, egy boldogabb életre.

V.

— És fenn az égben buzogó imádkozik egy kis anygalka a boldogságukért.

Negyeli Szabó Béla.

Új vasúti menetrend.

Ervényes 1906. évi május hó 1-től.

Orló—Eperjes—Budapest:				
Orló . . . ind.	—	Orló 8:00	135.00	746
Hétfáras . . .	—	5:50	940	830
Kisszeben . . .	—	6:13	1010	900
Eperjes megálló . . .	—	6:46	1038	931
Eperjes érk.	—	6:40	1043	930

Budapest—Eperjes—Orló:				
Budapest . . . ind.	7:40	8:10	218.00	940
Kassa . . . érk.	12:45	4:08	735	746
Abos . . . érk.	1:08	4:34	753	809
Eperjes érk.	1:31	5:10	855	858

Eperjes ind. 5:06				
Abos . . . érk.	5:39	8:01	1110	359
Kassa . . . érk.	6:14	8:35	1140	447
Budapest . . . érk.	1:30	1:30	850	1010

Eperjes ind. 5:06				
Abos . . . ind.	5:06	11:36	800	—
Eperjes érk.	6:40	12:48	941	—

Szepesség felé indul a vonat:				
Eperjes megálló ind.	—	6:46	—	315.00
EPERJES érk.	—	6:40	—	320

Szepesség felől érkezik a vonat:				
Poprád . . . ind.	2:56	6:28	8:41	1:00
Abos . . . érk.	5:43	8:15	11:30	4:02

Pályázati hirdetésnyé.

Eperjes szab. kir. városánál úresedésbe jött és főispáni kinevezés útján betöltendő — évi 2400 kor. tőrszifetéssel, 600 korona lakbértel és 64 ürm. tűzfifa-javalmazzással egykötörrel **rendőrkapitányi állásra** ezenal pályázat hirdetik.

Erről a pályázni szándékozó azzal értesítettek, hogy az eddigi szolgáltatást és képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt és semsei Semsey Boldizsár, Sárosvármegye főispánja ömeltőségához czimzenden pályázati kérvények 1906. évi június hó 16-ikáig bezárólag az alulirt városi polgármesternél benyújtandók.

Eperjes, 1906. évi május 19.
Krazzely Aladár s. k. polgármester.

Hirdetésnyet.

Mintthogy a május 20-ikára hirdetett rendes évi közgyűlésen a kiküldött tagok határozatképes számban meg nem jelentek, egy újabb **közzgyűlésnek** határidejűl május 24-ikének délelőtti 1/11 órája azzal tűzettek ki, hogy alapszabályaink 29. §-ának rendelkezése értelmében, a megjelent kiküldött tagok számára való tekintet nélkül jogérvényes határozat fog hozatni.

Eperjes, 1906. május 21.
Schreiber N. Ignác s. k. elnök. Sziklós Henrik s. k. igazgató.

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz
a kiadóhivatal
Eperjes, Főutca 37. sz.

FIDIBUSZ

A legkifutóbb és legelőcsöbbs élelap
Szerkeszti: HELTAI JENŐ.

Főmunkatársak: Ambrus Zoltán, Jenő Ferenc, Herceg Ferenec, Ignóts, Lovik Károly.

Képes javát Czerna Rézsy, Csák István, Garay Ákos, Gulácsy Lajos, Fényes Adólf, Ferenczy Károly, Kermatós Károly, Márk Lajos, Lincsk Lajos, Vesztróczy Manó rajzolja.

Péntek délben már kézhez kapják a vidéki előfizetők a FIDIBUSZ-t!

Előfizetési ára páratlanul olcsó:
Egész évre 6 kor. | Negyedévre 1 K 50 Ft.
Félévre 3 kor. | Egy óra 50 fillér.

Egy szám ára 5 kr. (10 fill.)

Friss, vidám, pajos, eredeti, eleven, érdekes, bátor, diszesen illusztrált heti élelap.
Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a FIDIBUSZ kiadóhivatala.
Budapest, Rózk Szilárd-utca 9.

Tavaszi és nyári idény 1906. évre.

VALÓDI BRÜNNI SZÖVETEK

Egy szalvéta ára 310 mtr. K 7 — 8 — 10 — 12 — 14 — 16 — 18 — 20 — 22 — 24 — 26 — 28 — 30 — 32 — 34 — 36 — 38 — 40 — 42 — 44 — 46 — 48 — 50 — 52 — 54 — 56 — 58 — 60 — 62 — 64 — 66 — 68 — 70 — 72 — 74 — 76 — 78 — 80 — 82 — 84 — 86 — 88 — 90 — 92 — 94 — 96 — 98 — 100 — 102 — 104 — 106 — 108 — 110 — 112 — 114 — 116 — 118 — 120 — 122 — 124 — 126 — 128 — 130 — 132 — 134 — 136 — 138 — 140 — 142 — 144 — 146 — 148 — 150 — 152 — 154 — 156 — 158 — 160 — 162 — 164 — 166 — 168 — 170 — 172 — 174 — 176 — 178 — 180 — 182 — 184 — 186 — 188 — 190 — 192 — 194 — 196 — 198 — 200 — 202 — 204 — 206 — 208 — 210 — 212 — 214 — 216 — 218 — 220 — 222 — 224 — 226 — 228 — 230 — 232 — 234 — 236 — 238 — 240 — 242 — 244 — 246 — 248 — 250 — 252 — 254 — 256 — 258 — 260 — 262 — 264 — 266 — 268 — 270 — 272 — 274 — 276 — 278 — 280 — 282 — 284 — 286 — 288 — 290 — 292 — 294 — 296 — 298 — 300 — 302 — 304 — 306 — 308 — 310 — 312 — 314 — 316 — 318 — 320 — 322 — 324 — 326 — 328 — 330 — 332 — 334 — 336 — 338 — 340 — 342 — 344 — 346 — 348 — 350 — 352 — 354 — 356 — 358 — 360 — 362 — 364 — 366 — 368 — 370 — 372 — 374 — 376 — 378 — 380 — 382 — 384 — 386 — 388 — 390 — 392 — 394 — 396 — 398 — 400 — 402 — 404 — 406 — 408 — 410 — 412 — 414 — 416 — 418 — 420 — 422 — 424 — 426 — 428 — 430 — 432 — 434 — 436 — 438 — 440 — 442 — 444 — 446 — 448 — 450 — 452 — 454 — 456 — 458 — 460 — 462 — 464 — 466 — 468 — 470 — 472 — 474 — 476 — 478 — 480 — 482 — 484 — 486 — 488 — 490 — 492 — 494 — 496 — 498 — 500 — 502 — 504 — 506 — 508 — 510 — 512 — 514 — 516 — 518 — 520 — 522 — 524 — 526 — 528 — 530 — 532 — 534 — 536 — 538 — 540 — 542 — 544 — 546 — 548 — 550 — 552 — 554 — 556 — 558 — 560 — 562 — 564 — 566 — 568 — 570 — 572 — 574 — 576 — 578 — 580 — 582 — 584 — 586 — 588 — 590 — 592 — 594 — 596 — 598 — 600 — 602 — 604 — 606 — 608 — 610 — 612 — 614 — 616 — 618 — 620 — 622 — 624 — 626 — 628 — 630 — 632 — 634 — 636 — 638 — 640 — 642 — 644 — 646 — 648 — 650 — 652 — 654 — 656 — 658 — 660 — 662 — 664 — 666 — 668 — 670 — 672 — 674 — 676 — 678 — 680 — 682 — 684 — 686 — 688 — 690 — 692 — 694 — 696 — 698 — 700 — 702 — 704 — 706 — 708 — 710 — 712 — 714 — 716 — 718 — 720 — 722 — 724 — 726 — 728 — 730 — 732 — 734 — 736 — 738 — 740 — 742 — 744 — 746 — 748 — 750 — 752 — 754 — 756 — 758 — 760 — 762 — 764 — 766 — 768 — 770 — 772 — 774 — 776 — 778 — 780 — 782 — 784 — 786 — 788 — 790 — 792 — 794 — 796 — 798 — 800 — 802 — 804 — 806 — 808 — 810 — 812 — 814 — 816 — 818 — 820 — 822 — 824 — 826 — 828 — 830 — 832 — 834 — 836 — 838 — 840 — 842 — 844 — 846 — 848 — 850 — 852 — 854 — 856 — 858 — 860 — 862 — 864 — 866 — 868 — 870 — 872 — 874 — 876 — 878 — 880 — 882 — 884 — 886 — 888 — 890 — 892 — 894 — 896 — 898 — 900 — 902 — 904 — 906 — 908 — 910 — 912 — 914 — 916 — 918 — 920 — 922 — 924 — 926 — 928 — 930 — 932 — 934 — 936 — 938 — 940 — 942 — 944 — 946 — 948 — 950 — 952 — 954 — 956 — 958 — 960 — 962 — 964 — 966 — 968 — 970 — 972 — 974 — 976 — 978 — 980 — 982 — 984 — 986 — 988 — 990 — 992 — 994 — 996 — 998 — 1000 — 1002 — 1004 — 1006 — 1008 — 1010 — 1012 — 1014 — 1016 — 1018 — 1020 — 1022 — 1024 — 1026 — 1028 — 1030 — 1032 — 1034 — 1036 — 1038 — 1040 — 1042 — 1044 — 1046 — 1048 — 1050 — 1052 — 1054 — 1056 — 1058 — 1060 — 1062 — 1064 — 1066 — 1068 — 1070 — 1072 — 1074 — 1076 — 1078 — 1080 — 1082 — 1084 — 1086 — 1088 — 1090 — 1092 — 1094 — 1096 — 1098 — 1100 — 1102 — 1104 — 1106 — 1108 — 1110 — 1112 — 1114 — 1116 — 1118 — 1120 — 1122 — 1124 — 1126 — 1128 — 1130 — 1132 — 1134 — 1136 — 1138 — 1140 — 1142 — 1144 — 1146 — 1148 — 1150 — 1152 — 1154 — 1156 — 1158 — 1160 — 1162 — 1164 — 1166 — 1168 — 1170 — 1172 — 1174 — 1176 — 1178 — 1180 — 1182 — 1184 — 1186 — 1188 — 1190 — 1192 — 1194 — 1196 — 1198 — 1200 — 1202 — 1204 — 1206 — 1208 — 1210 — 1212 — 1214 — 1216 — 1218 — 1220 — 1222 — 1224 — 1226 — 1228 — 1230 — 1232 — 1234 — 1236 — 1238 — 1240 — 1242 — 1244 — 1246 — 1248 — 1250 — 1252 — 1254 — 1256 — 1258 — 1260 — 1262 — 1264 — 1266 — 1268 — 1270 — 1272 — 1274 — 1276 — 1278 — 1280 — 1282 — 1284 — 1286 — 1288 — 1290 — 1292 — 1294 — 1296 — 1298 — 1300 — 1302 — 1304 — 1306 — 1308 — 1310 — 1312 — 1314 — 1316 — 1318 — 1320 — 1322 — 1324 — 1326 — 1328 — 1330 — 1332 — 1334 — 1336 — 1338 — 1340 — 1342 — 1344 — 1346 — 1348 — 1350 — 1352 — 1354 — 1356 — 1358 — 1360 — 1362 — 1364 — 1366 — 1368 — 1370 — 1372 — 1374 — 1376 — 1378 — 1380 — 1382 — 1384 — 1386 — 1388 — 1390 — 1392 — 1394 — 1396 — 1398 — 1400 — 1402 — 1404 — 1406 — 1408 — 1410 — 1412 — 1414 — 1416 — 1418 — 1420 — 1422 — 1424 — 1426 — 1428 — 1430 — 1432 — 1434 — 1436 — 1438 — 1440 — 1442 — 1444 — 1446 — 1448 — 1450 — 1452 — 1454 — 1456 — 1458 — 1460 — 1462 — 1464 — 1466 — 1468 — 1470 — 1472 — 1474 — 1476 — 1478 — 1480 — 1482 — 1484 — 1486 — 1488 — 1490 — 1492 — 1494 — 1496 — 1498 — 1500 — 1502 — 1504 — 1506 — 1508 — 1510 — 1512 — 1514 — 1516 — 1518 — 1520 — 1522 — 1524 — 1526 — 1528 — 1530 — 1532 — 1534 — 1536 — 1538 — 1540 — 1542 — 1544 — 1546 — 1548 — 1550 — 1552 — 1554 — 1556 — 1558 — 1560 — 1562 — 1564 — 1566 — 1568 — 1570 — 1572 — 1574 — 1576 — 1578 — 1580 — 1582 — 1584 — 1586 — 1588 — 1590 — 1592 — 1594 — 1596 — 1598 — 1600 — 1602 — 1604 — 1606 — 1608 — 1610 — 1612 — 1614 — 1616 — 1618 — 1620 — 1622 — 1624 — 1626 — 1628 — 1630 — 1632 — 1634 — 1636 — 1638 — 1640 — 1642 — 1644 — 1646 — 1648 — 1650 — 1652 — 1654 — 1656 — 1658 — 1660 — 1662 — 1664 — 1666 — 1668 — 1670 — 1672 — 1674 — 1676 — 1678 — 1680 — 1682 — 1684 — 1686 — 1688 — 1690 — 1692 — 1694 — 1696 — 1698 — 1700 — 1702 — 1704 — 1706 — 1708 — 1710 — 1712 — 1714 — 1716 — 1718 — 1720 — 1722 — 1724 — 1726 — 1728 — 1730 — 1732 — 1734 — 1736 — 1738 — 1740 — 1742 — 1744 — 1746 — 1748 — 1750 — 1752 — 1754 — 1756 — 1758 — 1760 — 1762 — 1764 — 1766 — 1768 — 1770 — 1772 — 1774 — 1776 — 1778 — 1780 — 1782 — 1784 — 1786 — 1788 — 1790 — 1792 — 1794 — 1796 — 1798 — 1800 — 1802 — 1804 — 1806 — 1808 — 1810 — 1812 — 1814 — 1816 — 1818 — 1820 — 1822 — 1824 — 1826 — 1828 — 1830 — 1832 — 1834 — 1836 — 1838 — 1840 — 1842 — 1844 — 1846 — 1848 — 1850 — 1852 — 1854 — 1856 — 1858 — 1860 — 1862 — 1864 — 1866 — 1868 — 1870 — 1872 — 1874 — 1876 — 1878 — 1880 — 1882 — 1884 — 1886 — 1888 — 1890 — 1892 — 1894 — 1896 — 1898 — 1900 — 1902 — 1904 — 1906 — 1908 — 1910 — 1912 — 1914 — 1916 — 1918 — 1920 — 1922 — 1924 — 1926 — 1928 — 1930 — 1932 — 1934 — 1936 — 1938 — 1940 — 1942 — 1944 — 1946 — 1948 — 1950 — 1952 — 1954 — 1956 — 1958 — 1960 — 1962 — 1964 — 1966 — 1968 — 1970 — 1972 — 1974 — 1976 — 1978 — 1980 — 1982 — 1984 — 1986 — 1988 — 1990 — 1992 — 1994 — 1996 — 1998 — 2000 — 2002 — 2004 — 2006 — 2008 — 2010 — 2012 — 2014 — 2016 — 2018 — 2020 — 2022 — 2024 — 2026 — 2028 — 2030 — 2032 — 2034 — 2036 — 2038 — 2040 — 2042 — 2044 — 2046 — 2048 — 2050 — 2052 — 2054 — 2056 — 2058 — 2060 — 2062 — 2064 — 2066 — 2068 — 2070 — 2072 — 2074 — 2076 — 2078 — 2080 — 2082 — 2084 — 2086 — 2088 — 2090 — 2092 — 2094 — 2096 — 2098 — 2100 — 2102 — 2104 — 2106 — 2108 — 2110 — 2112 — 2114 — 2116 — 2118 — 2120 — 2122 — 2124 — 2126 — 2128 — 2130 — 2132 — 2134 — 2136 — 2138 — 2140 — 2142 — 2144 — 2146 — 2148 — 2150 — 2152 — 2154 — 2156 — 2158 — 2160 — 2162 — 2164 — 2166 — 2168 — 2170 — 2172 — 2174 — 2176 — 2178 — 2180 — 2182 — 2184 — 2186 — 2188 — 2190 — 2192 — 2194 — 2196 — 2198 — 2200 — 2202 — 2204 — 2206 — 2208 — 2210 — 2212 — 2214 — 2216 — 2218 — 2220 — 2222 — 2224 — 2226 — 2228 — 2230 — 2232 — 2234 — 2236 — 2238 — 2240 — 2242 — 2244 — 2246 — 2248 — 2250 — 2252 — 2254 — 2256 — 2258 — 2260 — 2262 — 2264 — 2266 — 2268 — 2270 — 2272 — 2274 — 2276 — 2278 — 2280 — 2282 — 2284 — 2286 — 2288 — 2290 — 2292 — 2294 — 2296 — 2298 — 2300 — 2302 — 2304 — 2306 — 2308 — 2310 — 2312 — 2314 — 2316 — 2318 — 2320 — 2322 — 2324 — 2326 — 2328 — 2330 — 2332 — 2334 — 2336 — 2338 — 2340 — 2342 — 2344 — 2346 — 2348 — 2350 — 2352 — 2354 — 2356 — 2358 — 2360 — 2362 — 2364 — 2366 — 2368 — 2370 — 2372 — 2374 — 2376 — 2378 — 2380 — 2382 — 2384 — 2386 — 2388 — 2390 — 2392 — 2394 — 2396 — 2398 — 2400 — 2402 — 2404 — 2406 — 2408 — 2410 — 2412 — 2414 — 2416 — 2418 — 2420 — 2422 — 2424 — 2426 — 2428 — 2430 — 2432 — 2434 — 2436 — 2438 — 2440 — 2442 — 2444 — 2446 — 2448 — 2450 — 2452 — 2454 — 2456 — 2458 — 2460 — 2462 — 2464 — 2466 — 2468 — 2470 — 2472 — 2474 — 2476 — 2478 — 2480 — 2482 — 2484 — 2486 — 2488 — 2490 — 2492 — 2494 — 2496 — 2498 — 2500 — 2502 — 2504 — 2506 — 2508 — 2510 — 2512 — 2514 — 2516 — 2518 — 2520 — 2522 — 2524 — 2526 — 2528 — 2530 — 2532 — 2534 — 2536 — 2538 — 2540 — 2542 — 2544 — 2546 — 2548 — 2550 — 2552 — 2554 — 2556 — 2558 — 2560 — 2562 — 2564 — 2566 — 2568 — 2570 — 2572 — 2574 — 2576 — 2578 — 2580 — 2582 — 2584 — 2586 — 2588 — 2590 — 2592 — 2594 — 2596 — 2598 — 2600 — 2602 — 2604 — 2606 — 2608 — 2610 — 2612 — 2614 — 2616 — 2618 — 2620 — 2622 — 2624 — 2626 — 2628 — 2630 — 2632 — 2634 — 2636 — 2638 — 2640 — 2642 — 2644 — 2646 — 2648 — 2650 — 2652 — 2654 — 2656 — 2658 — 2660 — 2662 — 2664 — 2666 — 2668 — 2670 — 2672 — 2674 — 2676 — 2678 — 2680 — 2682 — 2684 — 2686 — 2688 — 2690 — 2692 — 2694 — 2696 — 2698 — 2700 — 2702 — 2704 — 2706 — 2708 — 2710 — 2712 — 2714 — 2716 — 2718 — 2720 — 2722 — 2724 — 2726 — 2728 — 2730 — 2732 — 2734 — 2736 — 2738 — 2740 — 2742 — 2744 — 2746 — 2748 — 2750 — 2752 — 2754 — 2756 — 2758 — 2760 — 2762 — 2764 — 2766 — 2768 — 2770 — 2772 — 2774 — 2776 — 2778 — 2780 — 2782 — 2784 — 2786 — 2788 — 2790 — 2792 — 2794 — 2796 — 2798 — 2800 — 2802 — 2804 — 2806 — 2808 — 2810 — 2812 — 2814 — 2816 — 2818 — 2820 — 2822 — 2824 — 2826 — 2828 — 2830 — 2832 — 2834 — 2836 — 2838 — 2840 — 2842 — 2844 — 2846 — 2848 — 2850 — 2852 — 2854 — 2856 — 2858 — 2860 — 2862 — 2864 — 2866 — 2868 — 2870 — 2872 — 2874 — 2876 — 2878 — 2880 — 2882 — 2884 — 2886 — 2888 — 2890 — 2892 — 2894 — 2896 — 2898 — 2900 — 2902 — 2904 — 2906 — 2908 — 2910 — 2912 — 2914 — 2916 — 2918 — 2920 — 2922 — 2924 — 2926 — 2928 — 2930 — 2932 — 2934 — 2936 — 2938 — 2940 — 2942 — 2944 — 2946 — 2948 — 2950 — 2952 — 2954 — 2956 — 2958 — 2960 — 2962 — 2964 — 2966 — 2968 — 2970 — 2972 — 2974 — 2976 — 2978 — 2980 — 2982 — 2984 — 2986 — 2988 — 2990 — 2992 — 2994 — 2996 — 2998 — 3000 — 3002 — 3004 — 3006 — 3008 — 3010 — 3012 — 3014 — 3016 — 3018 — 3020 — 3022 — 3024 — 3026 — 3028 — 3030 — 3032 — 3034 — 3036 — 3038 — 3040 — 3042 — 3044 — 3046 — 3048 — 3050 — 3052 — 3054 — 3056 — 3058 — 3060 — 3062 — 3064 — 3066 — 3068 — 3070 — 3072 — 3074 — 3076 — 3078 — 3080 — 3082 — 3084 — 3086 — 3088 — 3090 — 3092 — 3094 — 3096 — 3098 — 3100 — 3102 — 3104 — 3106 — 3108 — 3110 — 3112 — 3114 — 3116 — 3118 — 3120 — 3122 — 3124 — 3126 — 3128 — 3130 — 3132 — 3134 — 3136 — 3138 — 3140 — 3142 — 3144 — 3146 — 3148 — 3150 — 3152 — 3154 — 3156 — 3158 — 3160 — 3162 — 3164 — 3166 — 3168 — 3170 — 3172 — 3174 — 3176 — 3178 — 3180 — 3182 — 3184 — 3186 — 3188 — 3190 — 3192 — 3194 — 3196 — 3198 — 3200 — 3202 — 3204 — 3206 — 3208 — 3210 — 3212 — 3214 — 3216 — 3218 — 3220 — 3222 — 3224 — 3226 — 3228 — 3230 — 3232 — 3234 — 3236 — 3238 — 3240 — 3242 — 3244 — 3246 — 3248 — 3250 — 3252 — 3254 — 3256 — 3258 — 3260 — 3262 — 3264 — 3266 — 3268 — 3270 — 3272 — 3274 — 3276 — 3278 — 3280 — 3282 — 3284 — 3286 — 3288 — 3290 — 3292 — 3294 — 3296 — 3298 — 3300 — 3302 — 3304 — 3306 — 3308 — 3310 — 3312 — 3314 — 3316 — 3318 — 3320 — 3322 — 3324 — 3326 — 3328 — 3330 — 3332 — 3334 — 3336 — 3338 — 3340 — 3342 — 3344 — 3346 — 3348 — 3350 — 3352 — 335